

FISKERIDIREKTORATET
Region Nordland

330
20. OKT. 2007
2007/14133
9

Fiskeridirektoratet Utviklingsseksjonen
Postboks 2009 - Nordnes

5817 BERGEN

Saksbehandler: Per Sagen
Telefon: 48145625
Seksjon: Region Nordland
Vår referanse: 07/15536
Deres referanse: 07/14133
Vår dato: 26.10.2007
Deres dato: 05.10.2007

Att:

HØRING VEDRØRENDE PROBLEMSTILLINGER OG PRINSIPPER I REGULERING AV FISKET I 2008 - UTTALELSE

Fiskeridirektoratet region Nordland viser til brev av 5.10.2007 vedrørende ovennevnte.

Innledning og kartlegging i høringsnotatet (kapitlene 1 og 2) tas til orientering uten merknader.

I kapittel 3 side 6 er det opplyst at kvoteutnyttelsen på fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 10,9 meter er på 86,4 % ved utgangen av september 2007. Videre er det opplyst at tilsvarende tall for 2005 og 2006 lå på ca. 75-80%. For alle tre årene er disse tall inklusive eventuelle driftskvotetillegg.

Vi er enige i at det mest sannsynlig vil bli en lavere kvoteutnyttelse ved at driftskvotefordelingen faller bort. Likevel vil muligheten til bruk av leieskipper kunne medvirke til at "kvoteavgivende fartøy" fra de siste år vil bli drevet av personer med større insitament for rasjonell, effektiv drift.

For en del av de fartøy som ikke har hatt drift på egen kjøll de siste årene må det også legges til grunn at manglende drift og vedlikehold i perioden vil kunne medføre et betydelig økt omfang av skade- og driftsavbrudd.

Alt i alt knytter det seg svært stor usikkerhet til hva et gitt reguleringsopplegg i 2008 vil gi som resultat.

Fiskeridirektoratet region Nordland er uansett av den formening at den minste kystflåten bør ha et kvotegrunnlag som gjør det mulig med relativt store svingninger i landet kvantum fra denne gruppen fra år til år.

Bakgrunnen for dette syn er at det gjennom en årrekke har vært fokusert på at denne gruppen er avhengig av å kunne fiske store kvantum i de år det er god tilgjengelighet for så å tære på oppsparte reserver i de år med dårligere tilgjengelighet.

Uten at en slik mulighet ligger i reguleringsopplegget mener vi at det ikke tilrettelegges for en differensiert flåtestruktur over tid.

Fiskeridirektoratet region Nordland ser at det i mange av årene fremover, som følge av vanskelige driftsforhold, dårlig tilgjengelighet m.v., vil kunne bli behov for å refordle kvantum fra den minste gruppen over på større fartøygrupper.

Dette må likevel ikke utelukkende sees på som et problem, men heller en mulighet til å få fordelt fisket over en større del av året, med et høyere antall deltakende fartøy i vår- og høstfisket etter torsk, hyse og sei.

Refordeling av kvantum vil av mange oppfattes som negativt, men dersom dette til en viss grad er forutsigbart, og kvantum pr. fartøy er så høyt at det er lønnsomt å delta, vil dette kunne gi de samme virkninger som man tilstreber å nå gjennom distriktskvoteordningen de to siste år og en eventuell fremtidig avsetning av torskekvanter til bifangst for å stimulere til økt innsats i fiske på høsten.

Fiskeridirektoratet region Nordland er av den oppfatning at det ikke vil være verken formålstjenlig, eller akseptabelt for fartøygruppen under 11 meter, at det foretas en omfordeling av kvantum mellom gruppene på permanent basis.

Vår anbefaling er at den nye gruppen under 11 meter beholder "sitt" kvantum og at man ser dette an over en 2-3-års periode. Ved en eventuell refordeling av kvantum i reguleringsåret er det viktig at dette skjer så tidlig at dette i første omgang kun kommer gruppen 11-14,9 meter til gode.

Fordeling av strukturgevinster fra kondemneringer i 2008

Forutsatt at det ikke foretas røkkeringer ved fordeling av totalkvoter på grupper ut fra den nye gruppe inndelingen mener Fiskeridirektoratet region Nordland at også strukturgevinster fra kondemneringer i 2008, som fra kondemneringer i 2007 og tidligere, må tilfalle den gruppe gevinsten skriver seg fra.

Å beholde gruppekvotene etter den opprinnelige Finnmarksmodellen vil også bidra til å holde et ryddig kvoteregnskap frem til den dag da en eventuelt ser at en røkkering både er hensiktsmessig og nødvendig.

Agnkvoter og bifangst – stimulering til linefiske

Forutsatt at det avsettes kvantum til bifangst, eventuelt i kombinasjon med en "refordelingspolitikk" som nevnt ovenfor, vil det kunne bli betydelig økt etterspørsel etter agn.

Ut fra vårt ståsted synes det likevel relativt klart at den begrensende faktor i stor grad vil være knyttet opp mot tilgang på arbeidsfolk (lineegnere). Det er begrenset hva mannskapet på det enkelte fartøy klarer å egne selv og eventuell egen innsats med egning vil uansett hemme innsatsen i fisket.

Agnkvoten av sei går i all vesentlighet til agn i krabbeteiner. Det har vært en sterk økning i innsatsen i dette fisket de senere årene, men det må forventes at denne veksten ikke vil være like sterk i kommende år. Etterspørselen etter sei til agn vil ikke bli berørt av en økt innsats i linefiske.

Fiskeridirektoratet region Nordland mener at en agnkvote på 250 tonn sei også vil være tilstrekkelig i 2008.

Agnkvotene av nvg-sild og makrell bør imidlertid økes til minimum 1000 tonn av hver art.

En skal imidlertid være oppmerksom på at det beste linefisket på høsten som hovedregel foregår utenfor Finnmarkskysten. Et utstrakt linefiske er dermed ikke noen garanti uansett tilgang på agn og fisk. Den større kystflåten er i stor grad opptatt med sildefiske på høsten.

Den mindre kystflåten er svært væravhengig, Det vil derfor alltid knytte seg stor usikkerhet til resultatet av et linefiske på høsten.

Til slutt vil vi peke på det faktum at det i et "normalår" for eksempel langs Finnmarkskysten vil være tilnærmet umulig å holde innblandingen av torsk ned mot 10% i perioden etter 1. september. Dette kan muligens sjekkes gjennom det materiale som Norges Råfisklag sitter på, men vi vil anta at en innblanding av torsk i linefangster både i Finnmark og Troms vil ligge på nærmere 20 % i begynnelsen av september og at denne andelen vil være økende utover høsten..

Ut fra det faktum at den overveiende del av de fartøy som er aktuelle for linefiske om høsten (fartøy med hjemmelslengde <15 meter for deltakelse i lukket gruppe) har hjemstedsadresse i Nord-Norge), anser vi det som nødvendig at dette tillegges vekt ved fastsettelse av en eventuell bifangstprosent.

Vi legger til grunn at det ikke vil være aktuelt med geografisk differensierte bifangstbestemmelser.

Lukking av gruppe II for nye, store fartøy.

Fiskeridirektoratet region Nordland vil i denne anledning vise til at reketrålfisket nord for 62. breddegrad ikke er lukket og at en stor del av de fartøy som driver dette fisket i Nord-Norge har og bør ha en lengde større enn 11 meter.

En hensiktsmessig løsning ville etter vårt syn være at 11-meters-grensen ble innført for nybygg og for fartøy som pr. dato ikke er innført i merkeregisteret, mens 15 meters grensen ble opprettholdt for de fartøy som er i merkeregisteret og at disse fartøyene også må tillates videresolgt til bruk i åpne fiskerier. Dette vil sikre at dagens eiere har en reell mulighet til å komme seg ut av yrket på en anstendig måte. Disse fartøy kommer jo ikke i betraktning for kondemnering både på grunn av sin størrelse og som følge av at de ikke har driftsgrunnlag i lukkede fiskerier.

Uten overgangsordninger vil eneste mulighet være å kondemnere for egen regning eller selge for bruk til fritidsformål.

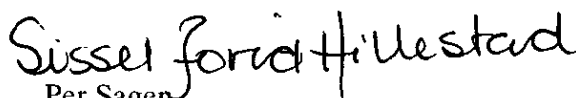
Region Nordland går altså inn for en kombinasjon av Fiskeridirektørens to alternativer.

For øvrig mener vi at behovet for å sette en nedre størrelsesgrense er minst like stort som å sette en øvre grense.

Til det øvrige innhold i høringsnotatet har vi ingen merknader.

Med hilsen

Håvard Døkkethus
seksjonssjef

Sissel Forid Hillestad
Per Sagen
rådgiver